

GECSEI HÁRSONA

2012. NOVEMBER 9. – IV. ÉVFOLYAM/3. SZÁM

Az év harmadik számában mindig kiemelt helyet szánunk a szüreti rendezvényünkről szóló beszámolónak. Nincs ez másként most sem.

A falunapként számon tartott eseményre szeptember 15-én került sor ez évben. A rendezvény mottóját hangsúlyozva az idei évben igyekeztünk minél több kézművest meghívni, akik olyan mesterségeket űznek, melyek mára már szinte feledésbe merültek. Volt itt például fazekas, fafaragó, ásványékszer -, szöttes készítő. Gondos, aprólékos munkát igénylő „szakma” az övék, amelyeket ma már egyre kevesebb helyen tanítanak. Éppen ezért különlegesen fontos, hogy legalább az ilyen rendezvényeken találkozassunk velük, hiszen régen ezek keresett szakmák voltak. Minél kevesebbszer találkozunk ilyenekkel, annál inkább feledésbe fognak merülni.

Visszatérve a község legnagyobb rendezvényére mindent együtt véve, és a visszhangokat hallva elmondhatjuk, hogy nagyon jól sikerült. Persze emögött rengeteg szervezés és munka áll, amiért az érintetteknek hálások lehetünk.

A helybeliek és a környékbeli résztvevők összefogása nélkül nem alakulhatna ilyen sikeresen egyetlen rendezvény sem, ezt mindig szem előtt kell tartani, és természetesen viszonzni azt azért, hogy ez a tendencia sokáig így folytatódhasson.

Az evangélikus egyházközösség történetének folytatása...

...Erdélyi Sándor tényői tanítót választották utódjául, aki úgy az iskolai-templomi, mint különböző társadalmi munkával megbecsült vezetője lett gyülekezetnek és községnek.

1936. szeptember 20-át örökíti meg Nagy Kálmán lelkész naplójában: „Ezen a napon ünnepelte a gyülekezet temploma fennállásának 150 éves évfordulóját. Igét hirdetett Takács Elek esperes, jelen volt Kolozsváry László országgyűlési képviselő. A gyülekezet lelkésze ismertette a gyülekezet történetét: ...Mikor ezen ünnepélyes alkalommal gyülekezetünk múltját kell a hallgatóság előtt felelevenítenem, a költő ezen szavai jutnak eszembe: „Sok törpe nép felelhet ős nagyságot/Csak elfajult kor hős időket/A lelkes eljár ősei sírboltjához/S régi fénynél gyűjt szövétneket.” Az ősök iránt érzett hálás kegyelet, ma engem is odavezet az ősök sírhalmához, hogy felidézve az ő soha nem csüggedő hitüket és áldozatkészségüket, hitet és áldozatkészséget ébresszenek a mai nemzedékben, szívekben. Mikor lélekben ott járok sírhalmuk között, úgy érzem, mintha kilépnének sírjukból az ott régóta porladó ősök és egymás után mutatkoznak be, előttem, s minden második Kálmár nevet említ. És beszélnek nekem régi nagy és szomorú időkről és elmondják, hogy őseik a termékeny Rábaközéből települtek ide a vallás üldözés idején. Itt húzták meg magukat a két dombhát között elterülő mocsaras, lápos helyen ahol majd rejtve lesznek üldözőik ellen. S azt kérdezem az előttem álló szellemalaktól: Ki adott itt menedéket nekik? S azt feleli: Itt nagy darab föld ura vette őket pártfogásul ... szabadon gyakorolhatták vallásukat. Nevét nem említik, de a szájhagyomány szerint Boda Család lehetett, kinek nevét a mai napig is őrzi határunk egy része... Lakóhelye a Családnak a vasúton innét elterülő akácos erdőben lehetett, annak legkiemelkedőbb helyén. Ahol még ma is a régi faltörmeléseket, tégladarabokat hoz felszínre a földműves ásója. Ez a hely valamikor római telep lehetett, amit a –Boda tagon- több mai pénz darab is bizonyít... a mostani falu közepén építettek az evangélikus családok templomot és iskolát, amelyet egész 1752-ig háborítatlanul birtokoltak... a környéken az evangélikus harangok már régen elnémultak, melyet két körülmény tette lehetővé, hogy itt eddig szólhattak. Az egyik, hogy az ideleleptül Kálmárok, nemesek voltak, s mint nemesek királyi oltalom alatt voltak, a másik körülmény pedig az, hogy aki nekik szállást adott, földesuruk is nemes és evangélikus volt.” Miután elmondja fentebb már ismertetett történetét a gyülekezetnek, így fejezi be azt: „Jöjjön bár ránk ezer veszély, az apák erényeiben, a hitbuzgóságban, egyházszeretben meg ne tántorodjál. Hagyd ezt te is drága örökségként a gyermekeidnek, hogyha majd még egy század megy el jó és balsors között a templom felett, akkor is lelkes csapat zengje itt még nagyobb erővel ez ősi éneket: Erős vár a mi Istenünk!”

1936. november 22-én elhatározzák, hogy megújítják a tanítólakást, amelyhez a jubileumi ünnepségen rendezett színi előadás bevétele és egyéb adományok, összesen 420 forint biztosítja a kiadási összeget. A lelkész 250.-P Erdélyi Sándor tanító 120.- P ajánlott meg, az államtól 1500.- P kaptak. Ezekben az években eredményesen munkálkodik a számban és lelkiekben gazdagodó ifjúság és a KIE által rendezett körzeti konferenciák résztvevői is. 1936. december 10-én Bakonytamásin Erdélyi Sándor tanító és Nagy Ilona ok. tanítónő - a lelkész leánya - vezetésével szerepelnek. Nagy Kálmán lelkész ebben az időben már sokszor gyengélkedik, így segédlelkészeket igényel a gyülekezet. Előbb Zámolyi Gyula, majd Szalay Kálmán segédlelkészek szolgálnak. 1938. szeptember 25-én Nagy Kálmán lelkész nyugalomba vonult, az önállósá lett gyülekezet első lelkésze 46 éven át munkálkodott. Az ő története a gyülekezet történetével kapcsolódik össze. November 6-án búcsúzott el tőle gyülekezete és imádságos áldással kísérte Pápara családjával. Elmondhatta a jeruzsálemi Simeonnal a Szentlélek ajándékaként: „Mostan bocsátd el Uram, szolgádat beszéded szerint békességgel, mert látták szemeim üdvösségedet és fél évszázadon át tehettem bizonyosságot Róla.” Nagy Kálmán evangélikus lelkész Gecsén, 1869-ben született Tapolcafőn, középiskolát Pápán és Sopronban végezte. Teológiát Sopronban és Pozsonyban, majd segédlelkész-tanító 1892-95 és lelkész. Gecsén 1938. szeptember 25-ig 46 éven át. A Hangya és Gazdakör alapító elnöke, - Evangélikus Ifjúsági Egyesület és Evangélikus Nőegylet megalapítója. Lelkészlakást renovált, tanítólakás építését, új orgona és harangok beszerzését végezhetette. Virilis közösségi képviselő. Felesége Tóth Ilona, gyermekei: Jolán áll.ig.tanítónő, Ilona okl.tanítónő Erdélyi Sándor hitvese és Etelka okl. tanítónő.

Nagy Kálmán lelkész távozásával nyugtalan időszak következik a gyülekezet életében. Megkezdődött a lelkész választással járó küzdelem, előbb három jelöltje is volt a híveknek, aztán amint változott a segéd, illetőleg helyettes lelkészek sora, kitolódott a lelkész választás. 1940. április 2-án Jakab Sándor celladömölki segédlelkész kapott megbízatást a helyettes lelkészi szolgálatra. Alig indult el az eléggé zavaros életek békítésére, súlyos esemény riasztotta a híveket. Május 5-én, vasárnap az istentiszteleten a záró ének alatt elnémult az orgona és a kántor összeesett, meghalt Erdélyi Sándor. Temetésén május 7-én Takács Elek esperes szolgálatával búcsúzott közel 4 éven át reménykeltően munkálkodó szeretett fiatal tanítójától a gyülekezet. „Mindenkinek szerette és becsülte és mind a mai napig emlegetik – írja Jakab S. lelkész: Rövid együtt munkálkodásunk alatt megszerettük egymást. Igaz, jó barátot veszítettem el benne. Áldott legyen emléke és legyen áldásos a gyülekezetben elvégzett munkája volt tanítványában.”

GAZDÁLKODÓK, ÉLELMISZER-ELŐÁLLÍTÓK FIGYELEM!!!

KÖTELEZŐ AGRÁRKAMARAI REGISZTRÁCIÓ!

Az augusztus 1-től hatályos új agrárkamari törvény alapján a 2013. február 1-21. között tartandó országos kamarai választásokkal **MEGALAKUL AZ ÚJ NEMZETI AGRÁR- ÉS ÉLELMISZER KAMARA**. A törvény értelmében a **hazai mezőgazdasági és élelmiszer-feldolgozó szektor összes szereplője**, így a gazdasági társaságok mellett az **őstermelők és az egyéni vállalkozók is alanyi jogon tagjaivá válnak az új egységes köztestületnek**.

Az új kamara **legfőbb feladata a magyar agrárium megerősítése**, versenyképességének növelése és érdekeinek hatékony védelme lesz, kibővült közfeladatokkal és hasznos tagi szolgáltatásokkal.

HATÁRIDŐ: 2012. NOVEMBER 30.

A törvény előírja, hogy a **leendő tagok 2012. november 30-ig kötelesek bejelentkezni a nyilvántartásba az agrárkamara honlapján keresztül (www.agrarkamara.hu)**, és megfizetni az egyszeri 5.000 Ft-os nyilvántartásba vételi díjat. Eddig már **közel 100 ezren** teljesítették ezt a kötelezettségüket.

AMENNYIBEN ÖN MÉG NEM TETTE MEG, MIELŐBB REGISZTRÁLJON, MERT A **NOVEMBER 30-I HATÁRIDŐ A KAMARAI VÁLASZTÁSOKON VALÓ RÉSZVÉTELRE NÉZVE JOGVESZTŐ!**

REGISZTRÁCIÓ: www.agrarkamara.hu

MOST MEGÉRI MINÉL ELŐBB REGISZTRÁLNI: a **NOVEMBER 15-ig** regisztrálók **ingyenesen kézhez kapják** az agrárkamara új e-mailes szolgáltatását, a hetente frissülő **KAMARAI PIACFIGYELŐT**, amely a növénytermesztési és állattenyésztési ágazatok aktuális piaci híreit, adatait gyűjti össze.

SEGÍT A KAMARAI TANÁCSADÓ ÉS A FALUGAZDÁSZ!

Ha **technikai segítségre van szüksége a regisztrációhoz**, azt **ingyenesen igénybe veheti országszerte a 200 kamarai tanácsadó irodában** (lista: umvp.agrarkamara.hu) és az országos falugazdász hálózaton is.

A KAMARA KÖZPONTI ÜGYFÉLSZOLGÁLATA IS SEGÍTI A REGISZTRÁCIÓT: 06-80-911-078 (zöld szám), ill. regisztracio@agrarkamara.hu. Az Agrárkamara ezen felül november hónapban **regisztrációs fogadóórát is szervez a vidéki településeken**, ahol a kamarai tanácsadó segítségével kényelmesen, helyben intézheti el regisztrációját.

Figyelje a településekre kihelyezett plakátokat!

A könyvtár vezetője tájékoztatja a Tisztelt lakosságot, hogy a könyvtár nyitva tartási ideje, október 1-től az alábbiak szerint változott:

Kedd	14.00 – 17.00
Csütörtök	14.00 – 17.00

Aki szeret olvasni vagy dvd-t szeretne kölcsönözni, az látogasson el, iratkozzon be a könyvtárba!

Rejtvény

Szabó pál műve	↓	2	Félig ez!	A szomszédba visz	↓	Svéd fnév	↓	↓	Vál. focista volt (Ferenc)
1				Fűzet		Libra, rövid.	↓		Megkurtít
→		↓	↓	↓		↓			↓
-ke párja	→		Német városka	→					
Börönd tengeri utazáshoz			Japán nagyváros						
→			↓						
→							Részesrag	Kör közepe!	→
Kannát a csaphoz helyez				Bolgár focista	→		↓	Minden oldalról e mellé	
Etus	→			Hatvan hónap					
Egyen!	→	Rövid darab!	→	↓	...-hegy; adótorony helye	→			
		Mulatószo			Görög istennő				
Alma-csutka, népiesen	→	↓			↓	Időjárási jelenség	→		
						Inni kezd!			
Szintén ne	→		Csigaféle	→		↓	Sír	→	
3			A múlt idő egyik jele				Ittrium		
→			↓				↓		

Hallotta már...?

Egy sápadt arcú jár az indián faluban, ahol hetek óta nincs víz. Miközben a faluban járkal, látja, hogy egy indián folyamatosan dobol. Megkérdezi a törzsfőnöktől:

-Ő a sámán?

-Igen.

-És most esőt csinál?

-Nem, a vízvezeték szerelőt hívja a szomszéd faluból.

Pistike bög, mikor az anyja hazaér. Kérdezi, mi a baj?

- Az apu kétszer is megvert.

- Miért?

- Megmutattam az ellenőrzőt.

- És?

- Tele volt egyessel, kettessel.

- Ezt megértem, de miért vert meg másodszor is?

- Mert kiderült, hogy az ő gyerekkori bizonyítványát mutattam meg.

Testületi üléseinken történtek...

Az újság korábbi száma óta eltelt időszakban első alkalommal **augusztus 23-án** került sor testületi ülés megtartására. Elfogadásra került az önkormányzat 2012. évi I. félévének gazdálkodásáról szóló beszámoló illetve a körjegyzőség 2012. évi I. félévéről szóló beszámoló, valamint az iskolai-, és az óvodai társulások I. félévi beszámolóit. A képviselők döntöttek a beiskolázási támogatásról, a szüreti rendezvényre kitelepülni szándékozó vállalkozó által fizetendő összegről, zárt ülés keretében pedig szociális ügyek kerültek megtárgyalásra.

A legutóbbi ülésre **október 24-én** került sor. Elfogadásra került a járással kötendő megállapodás, a Takácsi, Vaszar, Gecse Községei Önkormányzatok Napközi Otthonos Óvoda Intézményi Társulása költségvetésének módosítása, a Pápai Többcélú Kistérségi Társulás 2012. I. félévi tevékenységéről szóló beszámoló, a Pápai Többcélú Kistérségi Társulás társulási megállapodás módosítása és az egységes szerkezetű társulási megállapodása. Meghatározásra került az iskolai osztálylétszám, és a testület elfogadta a Szociális Étkeztetés szakmai programját. Döntés született a Gecse Község Önkormányzata .../2012.(X....) önkormányzati rendelete a szociális igazgatás és szociális ellátások helyi szabályozásáról szóló 8/2008.(V.23.) önkormányzati rendelet módosításáról, a nyílt ülés zárásaként egyes ügyek keretében a falugondnoki szolgáltatással végzett egészségügyi intézménybe történő szállítást racionalizálásáról ejtettek szót a képviselők, és jelentős változtatást határoztak el. Az önkormányzat a sürgősségi fogászati ellátásra vonatkozó szerződés meghosszabbításáról döntött. Szóba került a nemrégiben kiírt falumegújítási pályázatban való részvétel is. Végezetül a szociális ügyek zárt ülés keretében kerültek megvitatásra.

Felújításra került az I. Világháborús emlékmű!

Az önkormányzat által létrehozott Gecse Községért Közalapítvány az idei év egyik feladatául tűzte ki, hogy az I. Világháborús emlékművet felújítja. A szükséges anyagokat megvásárolta, a munkát pedig társadalmi munka keretében ifj.Tarró Imre és Tarró Péter végezték el!

Példaértékűnek tartom az ilyen jellegű hozzáállást, hiszen megítélésem szerint egy ilyen kis községben rettentően fontos, hogy ne csak az anyagiakat tartsa szem előtt az ember, hiszen egymást segítve is lehet jelentős eredményeket elérni.

Régebben működött, hogy egymást kisegítve végeztek el számos feladatot. Most miért ne lenne lehetséges...?

Sikeres BM pályázat!

A szűkös anyagi lehetőségek miatt minden önkormányzat szempontjából fontos, hogy minél több pályázati kiírásban részt tudjon venni. Mi is igyekszünk kihasználni az adódó lehetőségeket, amely esetekben a munka oroszlánrészét a körjegyző asszony veszi ki!

Az újság előző számában már tájékoztattuk a Tisztelt lakosságot, hogy tavasszal a BM által kiírtaknak megfelelően sportöltöző felújításra és eszközbeszerzésre adtunk be pályázatot. Örömmel adhatom közre, hogy az eszközbeszerzésre beadott pályázatunkat támogatásban részesítették. Ennek köszönhetően beszerzésre került egy fűnyíró traktor, két önjáró fűnyíró és két fűkasza. Azért van nagy jelentősége ennek, mivel ebben az esetben 100 %-osan támogatott pályázatról volt szó.

Magyarul, egy forintjába sem kerültek a felsorolt gépek az önkormányzatnak, melyeknek értéke egyébként 1.700.000 forint lett volna. Ezáltal egy jó időre nem lesz gondunk a gépekre!

Sajnos nem csupán jó és szép dolgok történtek az elmúlt időszakban.

2012. augusztus 23-án lesújtó hírt kaptunk, mely szerint Kiss Ervinné, Marika néni a vaszari Napsugár Napközi Otthonos Tagóvoda vezetője, hosszantartó betegségét követően elhunyt.

Aranyos, kedves, segítőkész embert ismerhettünk meg személyében, a gyerekek nagyon szerették!

A temetésén, melyen nagyon sokan vettek részt, kolléganője Erika néni búcsúzott tőle minden munkatársa nevében.

„Bár számítani lehetett arra, hogy a legrosszabb is bekövetkezhet, mégis halála megdöbbenést okozott. A betegség elleni küzdelme nem csak csodálkozásra, és tiszteletre késztet bennünket, hanem példát is szolgáltat: íme így kell viselni keresztünket, emelt fővel, emberhez méltóan szembenézni sorsunkkal, vállalni végzetünket, s küzdeni erőnk szerint. Nehéz búcsút mondani, méltatni az önzetlen, segítőkész és jó munkatárs, a közösségirányító emberi nagyságát.

Példamutatásával, felkészültségével mindig előttünk járt.

Csillagok közt él már,
Angyalok közt jár
Ott, hol csendből épül a vár
S igaz lelkére az isten vigyáz már.

Nem hallod már a gyermek zívaját, mely 36 évig körülvelt. Oly csend van így Nélküled, hogy szinte hallani lehet, amit még utoljára akartál mondani. Kedves mosolyod, gyermekek iránti szereteted örökre itt marad velünk. A gyermek csak azt képes szeretni, aki őt szereti, és csak szeretettel lehet nevelni. Te ezt tudtad, és igyekeztél így nevelni. Ha valaki a jóságnak és szeretetnek egy morzsáját, az igazságnak és fénynek egy sugarát hozta e világra, már nem élt hiába” –fogalmazott kolléganője.

Csak az hal meg akit elfelejtenek!
Emléked szívünkben örökké él!
Nyugodj békében!

Reményik Sándor: Mi mindig búcsúzunk

Mondom néktek: mi mindig búcsúzunk.
Az éjtől reggel, a nappaltól este,
A színektől, ha szürke por belepte,
A csöndtől, mikor hang zavarta fel,
A hangtól, mikor csendbe halkul el,
Minden szótól, amit kimond a szánk,
Minden mosolytól, mely sugárzott ránk,
Valamitől mindig búcsúzunk.

Tájékoztatjuk a falugondnoki szolgáltatást igénybe vevőket, hogy a falugondnoki járművel, egészségügyi intézménybe, szakrendelésre történő **szállítás csak szerdai napon** történik!

Kérjük, hogy az időpontok igénylésénél a fentieket figyelembe venni szíveskedjenek.

Amennyiben a szerdai nap nem megfelelő, az utazásról más módon szükséges gondoskodni. Szerdai napon a szállítás összehangoltan történik, egyéni időpontok figyelembe vételére nincs lehetőség.

Szeretném tájékoztatni, és egyben kérni az újságíráshoz kedvet érző személyeket, hogy a megjelentetésre szánt írásokat minden negyed év vége előtt legalább egy héttel szíveskedjenek eljuttatni a hivatalba. Az egyszerűbb szerkesztés érdekében, akinek lehetősége van rá, e-mailben küldje el ezeket.
e-mail: gecsepmh@wdsl.hu

GECSEI HARSONA

A település *ingyenes* lapja

Megjelenik
negyedévente 180 példányban

Kiadja:

Gecse Község Önkormányzata
Felelős kiadó:

Istenes Gyula polgármester

Tel.: 89/356-925
e-mail: gecsepmh@wdsl.hu

Más szemszögből!

Tisztelt Gecseiek! Tisztelt Olvasók!

Bár tegnap később tértem nyugovóra, ma még is korábban keltem. Gondolataim még rendezetlenek. Jellemezze egy mondattal: még nincsenek sorban. Erőt veszek magamon és úgy bandukolok ki a fürdőbe. Utána lefőzöm a kávé, kevergetem, mert forró, de meditálva közben nagyokat kortyolok belőle. Dolgok jutnak eszembe. Valamit álmodhattam, de mit is nem tudom. Csak azt tudom, hogy már ilyenkor sok-sok ember talpal, én pedig még csak itt révedezek. Reggel van hát érte. Na, Sanyi! Így újság cikk, hogy fog kikerekedni belőle?! Mire megvirrad előttem papír, toll. Fejem törve magamba mormoltam. Így le is írtam, amit ez ideig gondoltam.

Ma november 6.-a van... a polgármester úron és rajtam kívül senki sem ír a faluújságba. Ötletet így csak a magunkéból kell meríteni. Hogy miről írok én is töprengök. Húzom kevés hajamat, mert nem szeretném ismételni magamat. Mert amit még az előző cikkekben írtam, azt én komolyan is gondoltam és gondolom ma is. Az vagy megtapad mások eszébe és szívébe vagy nem. Tehát mint a szerencsejáték; kétesélyes. Viszont ha többen játszunk az esélyünk is nagyobb.

Most különösebben önkormányzati dolgokról sem szeretnék írni. Ez ne is legyen fura. Ezekről ír bőven –ahogy sokan mondják- „a Gyula”. Viszont had írjak a visszaemlékezésekről. Túl vagyunk a szüretes rendezvényünkön, ami nagyságát tekintve is megtartotta nívóját. Szép volt, jó volt, mint a mesében, de ez igaz volt. Bízva, hogy sokáig megmarad nekünk, Gecseiek és vidékiek nagy öröme. Remélem mindannyiunknak maradandó emléket hagyott. A rendezvény sikeres lebonyolítására nyújtott szereplést és segítséget mindenkinek megköszönöm! Had emlékezzek az idősek napi rendezvényre is. Azt hiszem, talán ezt sem felejtjük el, hiszen olyan fergetegesre sikeredett. Úgy láttam mindannyian elégedettek voltak. Ennek igazán örülök jó magam is. Számomra is felejthetetlen emlék marad. Itt szeretném megköszönni az énekkar szép műsorát és Szórádi Árpi kitűnő hangulatot varázsoló zenéjét, a vidámságot, a sok szép nótát. Külön köszönöm a sok táncot, az ez irányba velem megtett egyetlen lépést is. Most aztán lesz miről beszélni. Lesz miről megemlegetni egymást, még sokáig. Én azt kívánom, hogy jövőre ugyan így, ugyan itt velük, veletek, velem.

Ahogy elröppent a szép őszi idő a megtörtént szüret és betakarításokkal, úgy váltott zordabbá esősebbé. Jelezván, hogy itt az elmúlás ideje, de egyben az emlékezésé is. Eljött a mindenszentek napja, amikor elhunyt szeretteinkre emlékeztünk. Koszorúk, virágok, gyertyák-mécsesek fénye, a gyász, az emlékezés könnyeket csalt sokunk szemébe. Az élet, a lélek elszállt. Csak a sírhalom, a kereszt, a csend, az emlékezés, meg mi szívünkben kiszakadt. A szeretet az, mely él és örökre megmarad.

Tisztelt olvasók! Ma ennyire futotta gondolataimból. Köszönöm figyelmüket! A közeledő téli napokra tekintettel, jó egészséget kívánva, vigyázzanak magukra!

Gecse, 2012. november 6.

Tisztelettel: Vida Sándor, alpolgármester

Természetesen nem feledkeztünk meg az idősekről az idei évben sem!

2012. október 5-én tartottuk az idősek napját, melyre a 89 meghívott közül közel negyvenen jöttek el. Szakítva az eddigi tendenciával, idén profikra bíztuk a vendéglátás megoldását, amely nagyon jó döntésnek bizonyult!

A Dallamvarázs Énekkar színvonalas műsorral szórakoztatta a résztvevőket, több esetben is dalra fakadtak a nótásabb kedvűek, melyet öröm volt nézni és hallgatni!

A szokásos tombolasorsolás sem, maradhatott el, hiszen az mindig nagy izgalmakat tartogat és sikert arat. Összességében tehát szép és kellemes délutánt tölthettek el időseink, nagyon bízunk abban, hogy jövőre is újra találkozhatunk mindannyiunkkal!

Az önkormányzat nevében mindenkinek jó egészséget kívánunk!

Mivel nemrégiben emlékeztünk meg az '56-os forradalomról, szeretnék egy olyan írást közzé tenni, amelyben az akkoriban a faluban történetekről olvashatunk, olyas valakitől, aki részese volt az eseményeknek, igaz, még gyerekként.

Takács Lajos: Emlékek, tények 1956-ról

45-46 év távlatából (most már 56 év után) bizonyos dolgok homályba vesznek, de vannak olyan tények, melyek egy életen át kristálytisztán, fényesen, felejthetetlenül megmaradnak.

A bolt előtt kezdődött. Ott volt az akkori fiatalok gyülekező helye. Ott világított a bolt kirakata, ott hallgattuk az idősebbek kalandjait, meséit. Akkor, azon az októberi estén ott hallgattuk nagyon sokan a boltos Mancsi néni által felerősített rádiót. Hallottuk:

- Tegyük le a fegyvert, meg volt az idő határozva – nem tették le – Statárium. Ott tudatosult bennünk, Budapesten lőnek, szabadságharc.

Meg lett a téma nekünk gyerekeknek is, lázasan tárgyaltuk az eseményeket. Mindannyian a felkelőkkel értettünk egyet. Ott, a bolt előtt, ott kezdődött.

A szokásos esti találkozónkon, ahol a téma a budapesti eseményekről szólt, valaki közülünk megjegyezte: Tüntessünk!

Mi, gyerekek, az úttörő mozgalom neveltjei – neveltjei? – nem kérdeztük senkitől, hogy azt hogy is kell csinálni. Tehát a szó elhangzott, jött a megvalósítás. A katolikus iskola tetőzetén egy zászló volt kitűzve. Egy zászló, egy csodálatos zászló. Koronás, címeres magyar zászló.

Akkor már sajnos meghalt Mayer tanár úr, így a felesége, tanító néni tartózkodott otthon. Néhányan bementünk, és elkértük a zászlót. Megkaptuk, azzal a feltétellel, hogy nagyon vigyázunk rá, és visszavisszük. Sötét volt, a padláson még sötétebb. Csak egy picit világított a szellőzőnyílás, ahol a zászló volt. Mi többen, akik a padlásra mentünk, rohantunk a fény felé, a zászló felé. Rohantunk, és mintegy vezényszóra, mindannyian hasra estünk. Egy átkötő gerenda az utunkat állta. Felugrottunk, és e sorok írója ért oda elsőnek a zászlóhoz. Ekkor már az iskola előtt szép számú fiatal gyűlt össze. Minden előzetes szervezés nélkül a kis csapat összeállt, és elkezdődött. Mi, gyerekek elkezdtük. Elkezdődött egy soha nem felejthető csoda, mámor. Tenni valamit a szabadságért, a zsarnokság ellen. Talán nagyon hangzatosnak tűnik – a HAZÁNKÉRT – igen, akkor mi gyerekek ezt nagyon komolyan gondoltuk. Miután a zászló köré, mögé gyűltünk, elkezdtük énekelni a Kossuth nótát: Kossuth Lajos azt üzenté...

Az ekkor még túl nagyszámú gyerek irányt vett a bolt, a kocsma irányába. Csodálatos volt látni, hogy egyre többen és többen lettünk. Többen, és nemcsak gyerekek: felnőttek, nők férfiak. Csatlakozott hozzánk egy volt tanárunk is (Sz.L.) Különböző jelszavakat mondott nekünk, az élen menetelőknek, és mi, mint egy összeszokott kórus, boldogan, önfeledten harsogtuk: -SZABAD, FÜGGETLEN MAGYARORSZÁGOT! RUSZKIK HAZA! ÉLJEN A FORRADALOM! Stb.

Felejthetetlen volt, amikor egy első világháborús „öreg katona” az utcai villany fényénél meglátta a zászlót. Igen, a zászlót! Nem a gyűlölt, búzás, kalapácsos Rákosi zászlót, hanem a mi zászlónkat. Letérdelt és sírt. Az előtte meghajolt zászlót simogatta, csókolta, zokogva suttogta: Istenem, köszönöm, hogy megérhettem, köszönöm, hogy újra látom azt a zászlót, mely alatt harcoltam a háborúban. A zászlót, a magyar zászlót.

Már nagyon sokan voltunk. A faluból ment a tömeg - igen, bátran írhatom: tömeg – a község összes többi utcájába. Miután megtettük a nagy kört, az állomási útról mentünk vissza a faluba. Itt történt valami, egy kis incidens. Odaértünk a gyűlölt elnyomó hatalom helyi megtestesítőjének lakása elé – volt tanácselnök – és bekiabáltak: Gyere ki! Gyere ki!

Természetesen nem jött ki. Viszont sokan be akartak érte menni. Ott volt soraink között az evangélikus tisztelendő úr is – J.S. – aki odaállt a kapuba és szépen nyugtatta az embereket: - Itt egy szegény háborús özvegy lakik két fiával, akit keresnek, az egészen biztos, hogy már nincs idehaza. Bár nehezen, de elfogadták a reális érveket, de azért elröppent egy szőlőkaró, és betört egy ablakot. (Később ez a cselekedet más valakinek lett egyik vádpontja.)

Mentünk tovább, zengett, zúgott a dal: Ha még egyszer azt üzeni!

Odaértünk az első világháborús hősi szobor elé. Itt SZ.I. bácsi elszavalta a Nemzeti dalt, nagy ováció mellett. Majd az evangélikus tisztelendő úr lépett a nép elé. Nagyon szép beszédet mondott. Mindenkit nyugalomra intett, a békesség megőrzésére, majd befejezésül száz és száz torokból felharsant nemzeti imádságunk, a Himnusz. Ekkor történt egy mosolyra fakasztó epizód. Egy borízú hang elkiáltotta magát. – Katolikusok utánam (I.D.), kondítsuk meg a harangokat!

Természetesen le lett róla beszélve.

Ekkor újra beszólt: - Akkor legalább, utoljára, ezek temetésén énekeljük el indulójukat, az Internacionálét! Nevetés, morgolódás, látták, hogy a maligán beszél.

Erre egy csendes hang megszólal: - Te mafla, most is ezek nótáját akarod fújni? – és egy nevelő, baráti pofon elcsattant.

A tömeg kezdett széteszlani. A férfiak zömmel a kocsmába mentek. Mi a zászlót visszavittük, és mentünk a kocsmá felé. Az egész férfitársaság egyszerre, mindannyian egy nagyon szép dalt énekelt.

- Zászlónk alá annyi magyar álljon, mint a fűszál szép Magyarországon.

Mi is bementünk, és hallgattuk a dalt. Szép volt.

Itt és ekkor történt valami, egy esemény, amelyen csak évtizedek elmúltával kezdtem elgondolkodni, amikor nyilvánosságra kerültek a sortüzek. Tehát a dal zúgott, mi, gyerekek pedig büszke örömmel tárgyaltuk az általam kezdett, vezetett tüntetés eseményeit, sikerét. Ekkor valaki odajött hozzánk, és egy velünk lévő barátunkat figyelmeztette (Sz.D.)

- Csinálj valamit apáddal, mert elviszik a ruszvik!
- Ruszvik? Miféle ruszvik? Hol vannak itt ruszvik?
- Kint a kocsmá előtt. – jött a válasz.

Mi, gyerekek kimentünk, valóban a kocsmával szemben Vasváriék háza előtt állt egy teherautó. Platóján „davajgitáros” dobtáras géppisztolyos szovjet katonák. Szótlanok, komorak, csendesek voltak. A mi barátunk édesapja ütötte, verte az autót és kiabálta:

- Takarodjatok haza! Ez a mi hazánk! Ruszvik haza! – stb.

Mi többen próbáltuk lebeszélni akciójáról, de csak úgy sikerült, hogy karon fogtuk, és elvezettük haza. Bent zengett, zúgott tovább a dal, mint a levél a zöldellő ágon.

Mi jutott eszembe évtizedek múltán? Kérdések, kérdések, és egyre csak kérdések. Mi van akkor, ha a tüntetés még tart? Mit tettek volna velünk a szovjetek? Barátságosak lettek volna, vagy nem? Mit tettek volna? Vagy talán leírni is nehéz, szaporították volna '56 áldozatait? Lőttek volna?

Istennek hála, nem lőttek. Kérdések, vádoló kérdések. Nem gondolom, hogy véletlen erre jártak, és csak csupán azért álltak ott, mert tetszett nekik a magyar férfiak dala. Hogy kerültek ide? Honnan tudták, hogy itt mi van? Pedig bizonyára tudták. Kiktől? Kitől? Rejtély, bűn, bűn. Pedig van bűnbocsánat. Igen van. De a bűnbocsánatot mindenkor, minden körülmények között megelőzi a bűnbánat.

Epizódok, villanások, különböző fontos eseményekről. Sajnos nem időrendi sorrendben, de mindenképp a tüntetés után történtek.

Meglódult az élet a faluban. Valamikor a délelőtti órákban nagyon sokan jelentek meg a tanácsháza udvarán. Miután kinyitották, megkezdődött a lomtanítítás. A vörös csillag megtalálta helyét – szemétkébe került. Valahol a csarnok előtt fellobbant a láng, égtek, lobogtak az adóívek. Hamvadtt a vörös zászló, szerteszéjjel a földön az összetört gipsz mellszobor: Rákosi darabok voltak.

Jött egy teherautó, tele emberekkel, nemzeti zászló alatt. Tétiek voltak, és gratuláltak a sok embernek, akik tüzeltek az adóíveket rendületlenül. Vaszar felől kerékpáron jött egy rendőr (M.I.) gyarmati, és kedvesen, barátságosan integetett. Itt is elcsattant egy pofon. Egy illető, aki tagja volt a gyűlölt pártnak, nagy lendülettel segített hordani a tüzelni valót, ezt észrevette egy más valaki, aki nem volt MDP-s, szájtátva és mondta:

- Mi van D. a saját papírjaidat égeted?

Később ő is másképpen cselekedett.

Gyűlések, kultúrház. Tele a helység. Újságot osztanak. Fejlapon Kossuth címer, Függetlenség című lap, pestről hozták, egy vaszari egyetemista fiú (sajnos nem tudom a nevét) R. Eta vőlegénye volt. Ő volt az egyik előadó, másik ugyancsak vaszari, a kenyeres kocsis C. Tibor.

Az egyetemista nagyon halkan, rekedten beszélt. Amint mondta, részt vett a budapesti harcokban, és megfázott. Ő ismertette az egyetemisták követeléseit, és részletes tájékoztatást adott az akkori fővárosi helyzetről. Majd utána C. Tibor beszélt. Az ő előadása hazafias jellegű volt. Lényege az összetartás, a hazafiasság, a forradalom tisztaságának megőrzése.

Mindenszentek, halottak napja

Sok európai országban – köztük Magyarországon és valamennyi magyarlakta területen – szokás, hogy az emberek meglátogatják és rendbe teszik elhunyt hozzátartozóik sírját, virágot visznek és gyertyákat, mécseket gyújtanak mindenszentek napján, illetve a halottak napján. A gyertya fénye az örök világosságot jelképezi, a katolikus egyház szertartása szerint a "temetők nagy keresztjénél", a "mindenki keresztjénél" elimádkozzák a mindenszentek litániáját, és megáldják az új síremlékeket.

Magyarország egyes vidékein régebben harangoztattak is a család halottaiért. Magyarországon a sírok virágokkal és koszorúkkal való feldíszítése a 19. század elejétől terjedt el német katolikus hatásra. E szokást nem csak a katolikusok, hanem a protestánsok és a nem hívők is átvették. Mivel a krizantém fehér és színes változatai Mindenszentek és Halottak napja körül nyílnak, Magyarországon leginkább ez a virág az, amivel a sírokat díszítik. Az Ipoly menti falvakban, ha valaki nem tud elmenni a temetőbe az otthon gyújt gyertyát a halottja tiszteletére. Régebben azt figyelték, hogy kinek ég el hamarabb a gyertyája, mert a népi hiedelem szerint az hal meg előbb a családban, akié előbb elalszik. Vannak, akik a gyertyagyújtás szokásáról kereszténység előtti eredetet feltételeznek. Ők azt tartják, hogy azért gyújtanak lángot a sírokon, hogy a tévelygő lelkek melegedni tudjanak a gyertyák lángja mellett, illetve, hogy visszataláljanak sírjaikba, és ne nyugtalanítsák az élőket.

Petrányi Edit

November 1.

A dermesztő hideg megcsapta a fákat.
Lehulltak a sárguló levelek.
Kopár, üres lett a táj.
Néma, a madár sem csicsereg már.

Az ég, mint dühöngő fenevad,
Borús, s tombolni vágyó.
Őrjöng, hogy figyelj rá,
Eszméletlen kitartó.

Figyelj oda, értsd meg, mit mond,
Kik odafentről néznek, érdemlik a szót.
A szót, mi ennyi: hiányoztok.
Hadd tudják ott fent, hogy gondoltok rájuk.

Legyen ez a nap az emlékek napja.
Engedd, hogy feltörjön millió darabka.
Ne szégyelld, ha a könny emiatt kibuggyan,
Értük megéri, a szívünkben lakoznak.

Ha eljön az este, én gyertyámat meggyújtom,
Halovány fényénél buzgón elmondom,
Várjatok rám türelmesen ott, ahol vagytok,
Megyek majd én is, de van még egy kis dolgom.

Könnyeimtől alig látván pár sort még elmondok,
Nem felejttem soha, mit ti nekem adtatok.
Mama, papa, legyetek boldogok,
Szerelmem, te csak várj, mindjárt ott vagyok.